

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CXXXV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96520)

his colligo mentem Bal. fuisse, q̄ in primo casu, in quo testator erat debitor speciei, & in quo nō vult compensationē fieri. id procedat, utrumq; sit simpliciter, & indistincte, hoc est. et q̄ testator apponit illa uerba pro omni eo iure, qd̄ posset pratēdere super hereditate testatoris, & hoc apparet, q̄a Bal. postea in sequenti casu, in quo testator esset debitor quantitatis, uim, & differentiā facit sup̄ uerbis testatoris, ut supra. Et si diceretur, q̄ testator in casu nostro non erat debitor speciei, put in casu Bal. sed erat debitor dotis maternae, quā consistebat in pecunia, & quantitate, pōt ad hoc replicari, q̄ quo ad effectū inducendi compensationem sufficit alterutrum eorū, vtz aut legatū, aut debitum consistere in specie, nam in utroq; eadē rō militat, & hoc probatur et ex nota, per doct. & p̄sertim per Alex. in d. §. si pater, & in d. §. cum pater, & in d. auth. p̄terea ubi non faciunt differentiā, an legatū sit illud, qd̄ in quantitate consistat, an uero debitū. Tercio non obstat, q̄ sufficiat ex aliqua cōiectura appareat, pater sensisse de compensatione faciendā, q̄a potest hoc uerū esse, tñ dico, q̄ p̄ illa uerba, de qbus casu nostro, nō v̄ resultare talis cōiectura, p̄ q̄ appareat de euidenti, ac speciali uoluntate ipsius testatoris volentis compensare dictum legatū cū illo debito dotium maternarū, ex quo legatum consistit in specie, & debitū illud in quantitate per pratēdere. Et si diceretur, q̄ imō resultat sufficiens cōiectura, ex quo illa uerba pro omni eo, & toto nō possunt referri, nisi ad illud debitum dotiū materna, ut supra ex aduerso consideratum fuit: Rōde ad hoc pōt primo, q̄ illa uerba possunt referri ad multa alia, & p̄cipue, q̄a ipsa Magdalena fuerat in congruē dotata, & non attentis facultatib; paternis, nec fm̄ adōnem suā familiā, iuxta l. si filia ff. de leg. 3. cū simil. & ibi Bar. & ideo timens pater, t̄ ne iure posset ad supplementum dotis cōgruē age ad Bal. in l. si. C. de dotis promiss. & in auth. res q̄ Cōtia de lega. Alex. in conf. 22. & in conf. 64. uol. 4. tñ cōl. 69. uol. 1. Ioan. And. in addit. ad Spec. in tit. de iust. edit. §. 13. uers. sed super & c. ipse fecit filia hoc legatū sub istis uerbis: Præterea fm̄ ea, q̄ mihi in facio proponuntur, non fuerunt filia t̄p̄nuprus data bona, & res pro apparatib; nuptialib; t̄ q̄ de iure debetur filia, sicut dōs, v̄t uolunt oēs doct. in d. auth. res q̄. Adde, q̄ cū de iure cōpensatio de specie ad quantitatē fieri non possit, p̄p̄ea t̄ illa uerba debent potius reddi superflua, & frustratoria, q̄ qd̄ operentur effectū repugnantē dispositioni iuris, & contineant p̄iudiciū iuris alterius, arg. tex. in c. in his, & c. dudū de priuileg. c. dilecti, & c. fuggeſtū de decimis, & facit ad hoc tex. in §. hæres purē instit. de hered. instit. Nec obstat doctrina Bar. in d. §. si lib. t̄ inducta; v̄t supra, q̄a ex r̄sionibus traditis secū do argo illi r̄sūm apparet. ¶ Vltimo non obstat id, qd̄ uoluit Paul. de Cast. in d. §. si pater, tenens, q̄ si pater fecit legatū filie cōtinēs minus, q̄ esset in do re, & prohibuit eā amplius petere, & ipsa agnouit legatum nō pōt ipsa filia et quatenus plus sit in do re petere iurib; supra allegatis; Nā r̄ndetur primo, q̄ Imo. in l. cū pater §. qui dotale ff. de leg. 2. §. r̄rium tenet: Præterea r̄ndetur dictū Pauli procedere, q̄n legatū factum a patre filia intelligitur factū animo cōpensandi prout q̄ utrumq; consideret in quantitate, uel q̄ sit debitum necessarium ex necessitate legali, non aut q̄n legatum consistit in specie, & debitum in quantitate, uel ē 3, aut q̄ sit debitum uoluntarium, prout est in casu nostro, quia tunc legatum non v̄t factum animo cōpensandi, ut superius probatum fuit. Ex quibus omnibus concludi

pōt ad fauorem Magdalene legatarie, q̄ licet ipsa legatū prædictum agnouerit, & acceptauerit, tñ possit ultra legatū et dictas dotes maternas ab hærede scripto petere, & consequi. Laus Deo.

S V M M A R I V M.

- 1 Legitima debetur filiis ex bonis paternis una cum fructibus a die mortis patris absque aliquo onere etiam fructuum: & idem est in omni legitima, & Trebellianica, num. 4.
- 2 Legitimam non habet filius nisi fructus eiusdem habeat.
- 3 Fructus Trebellianica, & legitima non possunt a patre filiis prohiberi.
- 4 Trebellianica una cum fructibus, etiam bona fide perceptis restituitur non modo filio, sed etiam heredi extraneo.
- 5 Fideicommissarius, qui extante fideicommissi conditione bona etiam propria auctoritate ante restitutionem sibi factam tenet, & possidet, fructus suos facit, prout etiam Trebellianica, secus si nondum extante conditione.
- 6 Fructus legitima, & Trebellianica non modo extantes, sed etiam consumpti debentur.
- 7 Ab expensis utraq; pars est absolueda ob reuē iudicatarū uarietatem, difficultatem rei, ac utriusq; mutua uictoriam.
- 8 In expensis non fit condemnatio, quando de aliquo incidenti cognoscitur super meri iuris articulo.
- 9 Idem si super illo incidenti pars uicta plurimum doctorum consilia ad sui fauorem habuisset.
- 10 Idem si super negotio principali iustam haberet causam litigandi, nisi filius loci aduerfaretur.

E P I T O M E.

Legitima & Trebellianica sunt filijs, & ijs, quib; debentur, a fideicommissarijs restituenda una cum fructibus a die mortis grauati perceptis: nō modo extantibus, sed etiam consumptis.

C O N S I L I V M CXXXV.

Resupposito pro uero, q̄ testā D. Calapini, de quo in actis h̄, sit de iure releuandū, & in publicam, & authenticā formam redigendū; Item q̄ D. Andreas, & litis cōsortes de Calapinis, non obstantib; cōpensationib; oppositis, teneantur et ad restitutionē fructū, quos perceperunt post mortem D. Iacobi ex illa parte bonorū, q̄ ad D. Iacobum peruenierunt ex bonis, & hereditate D. Christophori de Morellinis occasione testamenti d. Christophori saltem a die litis contestatę, ut dictum fuit, & arg. tex. cū ibi nota. in l. 3. ff. de interd. c. corū, q̄ uoluit gl. in l. si. C. de interd. c. iunctis nota. p̄ gl. in c. si. de ordi. cogni. & his q̄ h̄r in l. si. C. de cōpens. uidēdum est, an d. D. Andreas, & litis cōsortes, quib; rōne fideicommissi paterni in effectu debetur solū dimidia pars hereditatis illius patris, in qua D. Iacob. successerat D. Calapino eius patri, quia reliqua dimidia debet dominab. comitissis filiab; D. Iacobi antiquioris, & sororib; Iacobi iunioris ratione legitima; debita iure natura; & Trebellianica; detrahendā p̄p̄ fideicommissum restituendū sub adōne, prout h̄r in dicto testō D. Calapini iuxta tex. cum ibi nota. in c. Raynurius, & in c. Raynaldus de testamētis, & per glo. & doct. in l. q̄q̄ C. de fideic. per Paul. de Cast. & alios in l. iubemus Cad. Treb. in quibus D. Iacob. grauari non potuit, iuxta lq̄m in priorib; C. de inoff. test. & in d. l. iubemus cū ibi nota. & plenē h̄r in l. Marcellus in prin. ff. ad Trebell. teneatur non solum ad legitimam, & Trebellianicam præstandam dominab. comitissis, sed et ad restitutionē fructū dictarum legitimæ, & Trebellianicæ a die mortis D. Iacobi, quos perceperunt d. D. Andreas, & litis cōsortes: & q̄m hæc non v̄t habere multum difficultatis, ideo super ijs breuiter insistēdum esse duximus, & separatim per tractan-

tractando, quid iuris, quo ad fructus legitimæ, & qd iuris, quoad fructus Trebellianicæ; Primo dico iuris esse certissimi, qd D. Andreas, & litis confor-
 1 teneatur a die mortis D. Iacobi ad fructus legitimæ debita iure naturæ ab eis perceptos, quia si legiti-
 ma debetur filiis ex bonis paternis una cum fructi-
 bus. scimus, §. repletionem. C. de inoffi. testa. nec pa-
 ter potest gravare filium in solis fructibus legitimæ, cum
 illa debeat ab eis aliquo onere, ut not. in d.l. qm
 in prioribus, & in auth. nouissima, & ibi glo. & docto.
 C. de inoffi. testa. & per gl. in d. §. repletionem in ver-
 bo substantia, & in luxori ultima ff. de usufr. lega-
 to. & in l. Papinianus §. unde si quis per illi tex. ff. de
 inoffi. testa. ibi; Bart. Paul. de Cast. & alij ubi a tpe
 mortis paternæ filio debetur legitima una cum fructi-
 2 bus. hoc n. est regulare in omni legitima, ut debeat
 cum fructibus a die mortis, ut voluit gl. in l. in fideicom-
 missaria, & ibi Alex. in scol. ff. ad Treb. ¶ Præterea
 si legitima consistit ex proprietate, & usufructu cali,
 ideo qd filius non censetur habere legitimam, nisi et
 habeat fructus eiusdem, ut in d. §. repletionem cum gl. &
 in d. auth. nouissima, & in corpore unde sumit cum
 ibi not. Bar. post gl. in luxori mca. ff. de usufr. ergo
 si dicti de Calapinis tenentur ad relaxandam domina-
 3 si comitis legitimam D. Iacobi, sequitur, qd et
 tenebuntur relaxare, seu restituere fructus eiusdem.
 ¶ Acedat his, qd si pater filijs primi gradus non
 potest prohibere fructus Trebellianicæ d.l. iubemus
 C. ad Treb. ergo nec fructus legitimæ iure naturæ
 debita, qd filiorum, & validiori iure debetur, argu-
 4 tur. rō. ff. de bonis damnis, & in l. scripto in si. ff. unde
 liberi, & per Paul. de Cast. in d.l. Papinianus, §. unde
 si quis, & ideo inferitur, qd dominab. comitis filijs.
 D. Iacobi non solum debetur legitima, sed et fructus
 legitimæ, quos dicti de Calapinis perceperunt. ¶ Qd
 et eiusdem comitis debeantur fructus Trebellia-
 nica, quos habuerunt dicti de Calapinis a die mortis
 D. Iacobi, satis vñ pbari posse ex ijs, qd voluit gñali-
 5 ter glo. magna ad si. in d.l. in fideicommissaria, argu-
 d.l. iubemus, qd dicit, hoc esse regulare in omni legi-
 tima, ut illa debeat cum fructibus a die mortis tes-
 tatoris, & sic quoad hunc effectum non vñ esse dif-
 ferentia inter legitimam debitam iure naturæ, & Tre-
 bellianicam, ut et est de mente Paul. de Cast. in d.l. pa-
 pinianus, §. unde si quis, & ibi Bar. & alij, & hoc cor-
 roboratur per tex. ubi vñ casus in l. 3. C. ad Treb. illi
 intelligendo simpliciter, & gñaliter, ut loquitur ubi
 si fideicommissarius universos fructus hereditatis p-
 ceperit, uel auctoritate propria, uel sibi facta resti-
 tutione eo tpe, quo nondum erat locus restitutioni,
 tenetur heredi instituto et extraneo quartam Tre-
 bellianicam una cum illius fructibus restituere; & si hoc
 dicimus in herede extraneo, multo magis hoc di-
 cendum est in filio herede gravato, cui magis debetur
 Trebellianica cum fructibus, qd heredi extraneo, qm fi-
 lius minus computat fructus ex iudicio et testatoris,
 qd extraneus d.l. iubemus cum ibi not. innotis, ijs, qd
 hñr in d.l. in fideicommissaria & per illum text. iuncto
 intellectu gl. ibi dici potest, qd et si fideicommissarius bo-
 na fide fructus quartam Trebellianicam percepisset, pu-
 ta ex facto, & uoluntate heredis gravati errantis, tñ
 ipse teneatur ad restitutionem illorum fructuum, ut ibi
 est tex. cum gl. a fortiori ergo hoc dicendum esset, qd
 fideicommissarius fructus percepisset cum mala fide
 psumpta, aut cum vitio, ut quia sibi dixisset ius ppria
 auctoritate non capiendū fideicommissum de ma-
 nu heredis iux. qd hñr per Alex. in l. filia fratris ff. ad
 Trebellianicam, & per Pau. de Cast. in l. non est dubium.
 C. de lega. quicquid tetigerit, non tñ se firmando, lo-
 5 de Imol. in d.l. filiam. ¶ Non tñ ex eo, qd D. de Ca-

lapinis sibi ius dixerint propria auctoritate, & fructus
 perceperint, teneri debet dominab. comitis ad
 restitutionem omnium fructuum totius hereditatis, &
 bonorum hereditarium d.l. Iacobi proceden-
 tium a Calapinis, sed duntaxat ad restitutionem fru-
 ctuum solius Trebellianicæ, & legitimæ, ut in d.l. 3.
 nā ex quo dicti de Calapinis et de facto, & propria
 auctoritate oia bona hereditatis, seu partis bono-
 rum D. Iacobi rōne fideicommissi tenuerunt, & pos-
 sederunt, iā adōne fideicommissi extante, fructus illo-
 rum bonorum, qd rōne fideicommissi erant eis re-
 stituenda, suos fecisse dicunt, & heredi illos restituere
 non tenentur, ut est tex. not. in l. facta. §. rescripto,
 uerū qd ob rem. ff. ad Treb. a tpe sentu, ubi si non-
 dum extante adōne fideicommissi, fideicommissarius
 bona hereditaria fideicommissio subiecta de
 facto tenuerit, & acceperit, dñr ibi, qd ipse tenetur fru-
 ctus a se perceptos heredi restituere, ergo si iam ex-
 tate adōne fideicommissi hoc fecisset, secus esset.
 ¶ Nec prædictis obstat, qd D. comitis heredes D.
 Iacobi, quæ tenebatur ad restitutionem fideicommissi,
 nunq fuerint in mora restituendi, quia ipse nunq
 habuerunt facultatem restituendi, & pñt eas non
 potuit agi ad restituendum, cum dicti de Calapinis
 semper a die mortis D. Iacobi tenuerint, posside-
 rint, seu occupauerint bona D. Iacobi, & maxime
 fideicommissio subiecta, & ubi nulla est petitio, ibi
 nulla est mora. In nulla ff. de reg. iur. ergo oēs fructus
 omnium bonorum D. Iacobi et restituendorum Cal-
 pinis ratione fideicommissi spectare debent ad do-
 minas comitis heredes D. Iacobi, qm heres gra-
 uatus restituere facit omnes fructus suos, quos per-
 cepit ante morā, glo. & docto. oēs in d.l. in fideicom-
 missaria mulier. §. si heres. ff. ad Trebellianicam a tñ
 ita tñ §. i. cum glo. in uerbo ante aditam, & l. polu-
 lante ff. de cod. ritu. quia rñderi potest, qd prædicta sunt ue-
 ra, qm heredes grauati tenuissent, & possiderent bo-
 na, & ex eis fructus percepissent ante moram, secus
 si fideicommissarii tenuissent, & possiderent bona
 & fructus ex eis percepissent post euentum adōnis
 fideicommissi, qm tunc fideicommissarii non tenen-
 6 tur, nisi ad restitutionem fructuum Trebellianicæ,
 legitimæ, si ipsa debetur, ut in d.l. facta §. rescripto,
 iuncta d.l. 3. C. ad Treb. & patet latius ex prædictis.
 ¶ Præterea dicti fideicommissarii teneri debent
 non solum ad fructus legitimæ, & Trebellianicæ
 perceptos extantes, sed et ad consumptos, ut est de ma-
 te Bal. expressè in l. non est ambiguum C. famulher
 cis. qd fm ipsum ita probatur filius pro legitimam ha-
 ber petitionem hereditatis, qd ipse in illa habet no-
 men heredis, ergo & habet iudiciū familie heredi-
 cunde l. 2. §. i. ff. famil. heredi. nā licet filius quoad le-
 gitimam non sit per omnia, nec simpliciter heres cit-
 ta heres, quoad quid, ut in auth. cum de appella-
 cogno. §. aliud quoq; capitulum. Bal. & alij in auth.
 nouissima. C. de inoffi. testa. sed ille, quem agi potest
 iudicio familie heriscunda, ultra rem tenetur ad
 fructus extantes, ac et consumptos, quos percepit,
 qm iudiciū familie heriscunde, est iudiciū singu-
 lare bonæ fidei, quod pñt differt a iudicio singu-
 lari in quo non ueniunt fructus consumpti, sed il-
 los lucratur bonæ fidei possessor. l. certum C. de rei
 uendi. Abbas, & canoniste in c. grauis de resti. spo-
 lia. Bar. in l. ex diuerso. ff. de rei uendica. ergo filio
 nō solum debetur legitima, sed et fructus ipsius ne-
 dum extantes, sed et consumpti. Et ideo tex. in d.l.
 scimus, §. repletionem C. de inoffi. testa. generaliter
 inquit, qd filius debet habere legitimam, & fructus
 legitimæ, & hoc clarius dñr in d. auth. nouissima, &
 7 in corpore, unde sumitur. ¶ Quoad expelas tñ hinc
 inde

inde coram diuersis personis in lite, & cā factas ob
re: iudicariū uarietate, difficultatemq; , ac utri-
usq; partis mutuum uictoriā, nobis iustū vř ambas
partes ab expensis oib. hucusq; uicissim factis ab-
soluēdas fore per ea, q̄ uoluit gl.in l. gñaliter §. sinau
expens. in §. pen. in fi. uer. canonistā in c. finem litibus
de dol. & contum. Bald. in l. eos C. de app. & in auth.
de reb. cred. Alex. in l. properandū §. sin
alterutra in §. col. C. de iud. Abb. in d. c. finem li-
tibus, & in c. unico in fi. uer. de plus petitio. Nec ad-
uertitur id, q̄ uoluit Innān. d. c. finē litibus, quem re-
ferunt id, q̄ uoluit Ang. in d. §. sinat alterutra, ubi suc-
cumbens in aliquo incidenti, siue in aliqua interlo-
cutoria indistincte est condēnandus in expensis fa-
ctis super cognitione illius, siue in cā principali ha-
uerit iustam cām litigandi, siue non de qua deci-
dit et canon. faciunt mentionem in d. c. finem liti-
bus, ergo cum D. Comitissā super incidenti releua-
tis testamenti, & super aliquib. alijs incidentib.
occuberint, necnon nobiles de Calapinis simili-
ter in quibusdam alijs articulis, & incidentib. uicti
erint, ut in processu apparet, uidebatur, quamli-
cet partem respectiue in expensis debere condēnari.
Quia respondetur primo, q̄ t̄ q̄ de aliquo in-
cidenti cognitum fuit super mero articulo iuris, &
alter fuerit alteram partem interloquutus, pars
ista in illo articulo in expensis non est condēnan-
da, quia index potuit uno momēto expedire, cū ēet
merus articulus iuris, & ignorantia, & dubitatio
iuris statim nō expeditis quoad expēsas obeli-
gionem debet parti. ut uoluit Bald. in l. fi. in fi. C. q̄
prouocar. non est neces. sequit Alex. in §. col. & post
eum nouissimi in d. §. sin aut alterutra in §. col. Cyn.
in l. polia C. de his, quib. ut indig. Sed cā incidens re-
nunciationis testamenti, super qua diu litigatū fuit, &
nullū expensum hinc inde, consistit in mero articu-
lo iuris, ut ex p̄dictis colligitur, ergo & c. Secundo
D. Comitissā habuerunt iustam cām litigandi nō
solum in negotio principali, sed et in cā incidenti
renunciationis testamenti p̄ consilia plurium docto-
rum, qui super hoc articulo ad fauorem earundem
consultauerunt, ergo in expensis factis super hōi in-
cidenti non sunt condēnandę, ut concludit Alex.
in alij in d. §. sin aut alterutra, & canon. in d. c. finem
litibus & p̄sertim cum rōne fecus d. Comitissā sint
reculandę nedum ab ignorantia facti, sed et iuris,
maximē q̄ h̄r in l. regula in prin. cum l. p̄cedenti ff.
de iur. & fact. ign. Præterea & tertio t̄ fm Bald. in d. §.
sin aut alterutra, quē posteriores sequunt in 4. limi.
quando quis habet iustam cām litigandi super ne-
gotio principali, si succubat in aliqua interloquuto
na, q̄ uis de stylo curiæ Romanæ, uel alterius, in qua
ingeret stylus, in expensis deberet condēnari, tñ de
iure minimē est condēnandus: Ex quib. ulterius nō
assistentendo dicendū vř, & æquius existimamus, am-
bas partes, ut dictū fuit, absoluedas esse ab expēsis.

SUMMARYM.

Legitima, eiusq; supplementum ita filia naturali legitima-
ta, siue filia legitima, & naturali debetur.
Legitima, eiusq; supplementum an dicatur renunciatum per re-
nunciationem & absolutionem factam patri, uel heredibus
per uerba multum pragnantia, & geminata, & cum iuramē-
to, & num. 4. to. 11. & 12. ubi declaratur.
Quid si filia agnouit iudicium defuncti recipiendo simpliciter
bona relicta, nec protestando de iure supplementi, & nu. 15.
& 16. ubi declaratur.
Renunciatio sub conditione aliquid sibi soluendi, & si non solua-
tur, referens sibi oīa, & quacunque iura, intelligitur sibi re-

- seruasse omnia iura, quæ habebat ante renunciationem.
6 Solutio pecunie quando de uera numeratione pecunie, & non
de alia satisfactione debeat intelligi.
7 Soluere qui certo tpe debet pecunias alicui cum hoc, q̄ tpe so-
lutionis inuestiantur, debet prius soluere, uel actualiter offer-
re, aliās ipse, & non qui tenetur inuestire, moram committit.
8 Debitor etiam in casu, quo aliquid a creditore tpe solutionis est
faciendum, si solutioni est adiecta dies, in mora constituitur,
si tempore solutionis non soluit, uel non obtulit.
9 Mora unus non nocet alteri, nisi sit successor.
10 Pau. Cast. in l. si quando §. & generaliter C. de inoff. test. quan-
do renunciatio facta a filia intelligatur de legitima, & eius
supplemento, declaratur.
11 C. quauis de pactis in 6. declaratur.
12 Legitima, uel eius supplementum quando expresse renunciatur,
differt, an renunciatur patri uiuenti, an heredi post mortem
patris, an simpliciter aliquo dato, & recepto, & quomodo.
15 Filio, uel filia nunquā in dubio debet cēseri p̄dicatū quoad
legitimā, eiusq; supplementū, nisi de illis sit facta mētio exp̄ssa.

EPITOME.

Legitima, eiusq; supplementum non intelligi re-
nunciatum ēt per uerba pragnantia, genera-
lia, & geminata, ac cum iurō, nisi de illis exp̄ssa
mentio in renunciatione sit facta, & p̄pterea filiā,
cui aliquid minus legitima fuit à patre relictum,
posse ad supplementum legitimæ agere, non ob-
stante dicta renunciatione, hic demonstratur.

CONSILIVM CXXXVI.

Ræsupposita ualiditate legitimationis, &
omnibus superfluis disputationib. breuiter
concludo D. Bessā posse agere ad supple-
mentum legitimæ sibi iure naturæ debita in bonis
sui patris nō obstat renunciatione p̄ eam, ut in pu-
blico instrō continetur, factam: Præsuppono, n. q̄
ita filia naturali legitimata, sicut filia legitima, &
naturali debetur legitima debita iure naturæ in bo-
nis patris, arg. l. filio, quem pater in fi. & l. filius à pa-
tre. §. 1. ff. de lib. & posth. & ita concludit Alex. in p̄l.
139. lib. 1. per ea, q̄ ipse ibi adducit: Ex quo infero, q̄
sicut filia legitima, & naturalis, ita & filia naturalis
legitimata pōt agere ad supplementū legitimæ, q̄
aliquid sibi à patre minus legitima relicū fuit, arg. l.
qm̄ in priorib. cū fi. C. de inoff. test. nā ij agunt ad sup-
plementū legitimæ, q̄ b. legitima de iure debet l. oī-
modo, & l. q̄ nuper C. eo. ti. Et hec p̄firmant ex dispō-
ne statuti n̄ri positi sub rub. de success. libe. patre, uel
matre, uel alijs ascē. de ced. d. d. to. testō, cauētis, q̄ si
à patre, extraneis heredib. institutis, fuerit filiā, &
minis relicū aliquid minus legitima, filia possunt ad
legitimæ supplementū agere, non obstante p̄dōne
casuali, uel mō, uel grauamine, dilatione uel mora
à testatore apposita, q̄ & q̄ ipso iure respectu legiti-
mæ sublata intelligant: Sed in hoc casu à testatore
fuerunt instituti heredes extranei, & filia fuit reli-
ctū minus legitima, ergo ipsa poterit ad illius sup-
plementū agere, nō obstante p̄dōne, seu dilatione ab
ipso testatore apposita. Verū hæc p̄clo dubitabilis
reddit t̄ ex quadā renunciatione, seu absolutione
p̄ D. Bessā facta suis patruis p̄ uerba multū p̄gnātia,
& cū iurō, uel q̄ ipsa acceptabat libras quingentas
p̄ oī eo, & toto, q̄ petere, consequi, & exigere pos-
set in bonis, & hereditate sui patris, & absoluebat
heredes p̄dictos ab oī eo, & toto, q̄ ipsa quocunq;
& ex quacunq; rōne, uel cā petere, cōsequi, seu exi-
gere posset in bonis, & hereditate dicti sui patris
dictos heredes in forma latissima: Ex quib. clarē ui-
deatur inferri, q̄ D. Bessā factō suo priuata esset iu-
re agendi ad supplementum legitimæ, ut in termi-
nis concludit Pau. Cast. in l. si quando §. & gene-
raliter C. de inofficio. testam. Pondero ad hæc illa
uerba